

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค\๒๕๑ /๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับหนังสือร้องเรียนผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ : นาย [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมหม่อนไหม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงอธิบดีกรมหม่อนไหมขอสำเนาหนังสือร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ขอให้ย้ายผู้อุทธรณ์ออกจากพื้นที่ ซึ่งกรมหม่อนไหมได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงแล้วมีคำสั่งให้ยุติเรื่องร้องเรียน เนื่องจากเรื่องร้องเรียนไม่มีมูล

กรมหม่อนไหมมีหนังสือ ที่ กษ ๒๗๐๑/๙๘๓ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารตามคำขอ เนื่องจากการเปิดเผยจะทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลที่ร้องเรียน ประกอบกับบุคคลที่ร้องเรียนไม่ประสงค์ให้ทางราชการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ตามมาตรา ๑๕ (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนกรมหม่อนไหม และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์รับราชการตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษกรมหม่อนไหม เมื่อครั้งปฏิบัติหน้าที่สังกัดศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ (สุรินทร์) อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ได้มีข้าราชการที่ทำงานเดียวกับผู้อุทธรณ์ร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ขอให้ย้ายผู้อุทธรณ์ออกจากพื้นที่ กรมหม่อนไหมแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนแล้วสรุปว่าเรื่องร้องเรียนไม่มีมูลให้ยุติเรื่อง ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คำวินิจฉัย ที่ สค ๒๕๑ /๒๕๕๙

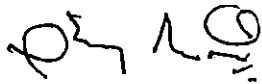
ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า กรมหม่อนไหมได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีมีผู้ร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์แล้วสรุปว่าเรื่องร้องเรียนไม่มีมูลให้ยุติเรื่อง แต่หลังจากนั้นกรมหม่อนไหมได้มีคำสั่งย้ายผู้อุทธรณ์ให้ไปปฏิบัติงานสังกัดสำนักงานหม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ เขต ๔ จังหวัดนครราชสีมา ทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเดือดร้อนต้องแยกกันอยู่กับครอบครัว ผู้อุทธรณ์มั่นใจว่าสาเหตุที่โดนย้ายเนื่องมาจากการร้องเรียนดังกล่าว โดยผู้อุทธรณ์ทราบว่าผู้ที่ร้องเรียนผู้อุทธรณ์คือนาย [REDACTED] อดีตผู้อำนวยการศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ (สุรินทร์) ซึ่งเคยเป็นผู้บังคับบัญชาผู้อุทธรณ์ เพราะมีความขัดแย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน เมื่อผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารแล้วกรมหม่อนไหมปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยจะทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลที่ร้องเรียนนั้น ผู้อุทธรณ์ขอโต้แย้งเหตุผลดังกล่าว เพราะหากผู้อุทธรณ์มีอิทธิพลจริงก็คงไม่ถูกย้ายไปรับราชการที่อื่น อีกทั้งเวลาผ่านมาประมาณสองปีแล้วผู้ที่ร้องเรียนผู้อุทธรณ์ก็ยังคงมีชีวิตปกติสุข ต่างกับผู้อุทธรณ์ที่ต้องลำบากในการเดินทางไปทำงานไกลครอบครัว หากผู้อุทธรณ์ได้ย้ายกลับไปทำงานที่ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ (สุรินทร์) ก็จะยุติเรื่องไม่เอาความกับผู้ร้องเรียน ผู้อุทธรณ์จึงต้องการสำเนาหนังสือร้องเรียนดังกล่าวเพื่อใช้ดำเนินการขอย้ายกลับไปทำงานที่เดิม

ผู้แทนกรมหม่อนไหมชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า เมื่อครั้งผู้อุทธรณ์ปฏิบัติหน้าที่สังกัดศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ (สุรินทร์) นั้น ได้มีการร้องเรียนระหว่างผู้อุทธรณ์กับนาย [REDACTED] ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ (สุรินทร์) ในขณะนั้น กรมหม่อนไหมจึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง สรุปว่าเรื่องร้องเรียนไม่มีมูลเพราะไม่มีพยานหลักฐานยืนยันว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดตามข้อร้องเรียน แต่เพื่อลดปัญหาความขัดแย้งกรมหม่อนไหมจึงย้ายคู่กรณีทั้งสองฝ่ายออกนอกพื้นที่ โดยย้ายนาย [REDACTED] ไปปฏิบัติงานที่จังหวัดอุบลราชธานี และย้ายผู้อุทธรณ์ไปปฏิบัติงานที่สำนักงานหม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ ศรีสะเกษ ต่อมากรมหม่อนไหมได้ย้ายผู้อุทธรณ์ไปปฏิบัติงานที่สำนักงานหม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ เขต ๔ จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งเป็นการย้ายตามความเหมาะสม และเพื่อให้ผู้อุทธรณ์มีโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงาน โดยย้ายผู้อุทธรณ์ไปดำรงตำแหน่งหัวหน้ากลุ่มงาน เหตุที่กรมหม่อนไหมปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเนื่องจากผู้ร้องเรียนแจ้งว่าผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีอิทธิพลทำให้เกิดความหวาดกลัว ประกอบกับคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้บันทึกสรุปผลการสอบสวนเสนออธิบดีกรมหม่อนไหมว่า ขณะที่ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติงานที่ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ (สุรินทร์) นั้นมีพฤติกรรมข่มขู่เจ้าหน้าที่ทำให้เกิดความหวาดกลัว

คำวินิจฉัย ที่ สค ๒๔๑ /๒๕๕๙

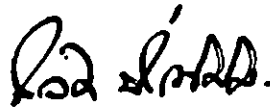
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่หนังสือร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ซึ่งปัจจุบันการสอบสวนเรื่องร้องเรียนเสร็จสิ้นแล้ว ผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียโดยตรงจึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน หากกรมหม่อนไหมเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ร้องเรียนตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อผู้ร้องเรียนนั้นได้ และแม้จะเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕ (๖) ก็ไม่ตัดอำนาจคณะกรรมการฯ ที่จะวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้กรมหม่อนไหมเปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อผู้ร้องเรียนนั้นได้

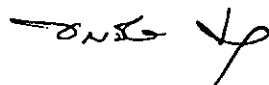
(นายวัฒนา รัตนวิจิตร)

หัวหน้าคณะที่ ๔

(ศาสตราจารย์พิเศษเรวัต ฉ่ำเฉลิม)

กรรมการ

(นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)

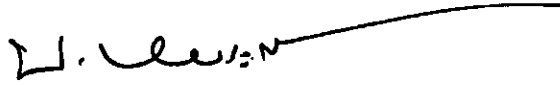
กรรมการ

(นางมัลลิกา คุณวัฒน์)

กรรมการ

คำวินิจฉัย ที่ สค ๒๙๑ /๒๕๕๙

กรรมการ

(นายปกรณ์ นิลประพันธ์)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

(นายธนะ ดวงรัตน์)

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

